

# één Snoecks, twee covers



Binnen twee jaar verschijnt de honderdste editie van het jaarboek Snoecks! In de aanloop naar dat jubileum presenteren we u vandaag onze 98ste jaargang, met de vertrouwde mix van kunst, boeiende reportages en ijzersterke fotografie.

Van de geestige mobiele huisvlucht van de 'auto-bouwers' op Burning Man, over de aangrijpende zoektocht naar een zuster van Lindokuhle Sobekwa, tot een bevoorrechte blik achter de schermen van het beroemde Teatro alla Scala in Milaan. Sarah Bouillaud en Elinor Carucci geven elk op hun eigen manier een draai aan het concept 'familiefoto', Cortis & Sonderegger en JR stellen de manier waarop wij waarnemen in vraag en Annette LeMay Burke toont met een knipoog gsm-masten die doen alsof ze er niet zijn. Dit alles in goed gezelschap van het werk van veel andere artiesten uit binnen- en buitenland.

Voor wie houdt van boeken zijn er naast onze vaste boekenrubriek, de obituaries van vorig jaar overleden schrijvers en de literaire prijzen, deze keer twee bijzondere kortverhalen van Mariana Enriquez en Jonathan Oliver - spannend met een occult randje - én indrukwekkende foto's en verhalen van eeuwenoude en hypermoderne bibliotheken.



verloren commerciële glorie waarin nu kinderen spelen. Er staat een sterke wind. Zo'n honderd mensen en een handvol kinderen staan naar de horizon. Nerveus wachten ze op het schip dat elke middag op afloert. Het typisch Oost-Afrikaans roemrucht is nu heel Dijnani ligat. Maar vandaag is de zee roer en de motorboot heeft al meer dan twee uur vertoerd. Er wordt geroemd dat hij groenke is. Gekke klankt er ook gekruiet, de oplichting aan wal verhoort. De boot is nog niet aangemoerd of de handlaars nemen zich op de grote zakken. "Is in nog moet een draai zonder levering geven," zegt een klant, een D'Angre kroonmaker die dagelijks het equivalent van 30 euro ontvangt aan het geringe gewoensdel met autoverzekering acht effect. De helft van zijn salaris moet staan gebouwen. "Veel geld. En ik heb er al één tand door kwijtgeraakt." Het plintje met de plectrum gaat in een bevestiging armoedsovervloed. Overal te lande liden deze leerlingen, meestal lort in de middag, het einde van de werkdag is... daar die officieel tot 17 uur. Het regime is teken van de dag vorken veel sociale onrust.

Nog een puntmiddel is het openen van vertegenwoordigers uit alle etnische groepen in het bezit. Toch zijn er groepen Dijnani die zich vergieten voelen. Sallah. Afke is getrouwd met Hish om Soemaliche. In de hoedheid kijkt niemand nog op van gemiddelde handvallen. Met hun die kinderen voor het koppel in een hupje aan een zandweg. Sallah, zelfverdien omgerekend 720 euro per maand, waarvan een flink deel opgaat aan de huur. Hish zou deklaring overrekenen werden maar zegt dat je daarvoor al haast concessies met een minister moet hebben. Hij geeft zijn droere handop van een nieuw leven in Europa of de Verenigde Staten. "Als je een job hier gaat naar vreemdelingen," lacht Sallah.

Groeiende onzekerheid  
Wisselvallig klimaat en corruptie zorgen voor veel onzekerheid. De pri...

De kinderen van Teffera in Tere, een van de meest onrustige gebieden van de regio. De foto's zijn gemaakt door de fotograaf van het boek 'Ik hou vandaag meer van het leven dan toen ik twintig of dertig jaar was.' Er is minder strijd, en meer liefde.



"Ik hou vandaag meer van het leven dan toen ik twintig of dertig jaar was. Er is minder strijd, en meer liefde."

Elinor Carucci

stich kankeer krijgen. Niet voor niets noemt ook haar een kruisning tussen Non Golden en Lily Huan. Op het moment dat iedereen dierker dit wil aanstaan niet grijs Carucci naar de camera. Zoals toen, in het reukloos, klinkt klink. Dan draai je nietvervonden de blaadjes van dat boek en in de daar pleid die baarste. Het beeld raakt je maelscheep. Naaktter woekt het niet.

Jong/niel jong

Ondanks de herkenbaarheid van Miffie wel degelijk anders aan dan zijn voorgangers. Als of de fangrad, die in juni 2021 vrijlig werd, nu gefantaseerd observeert waar dat voortwaande beven van werk, creëert er maatschappij haat heeft gabraukt, en daar op bijna klinische wijze verlag van brengt.

De vaste protagonisten zijn onder, vermoede, maar ook, sporen. Hun haare grijzen, hun rimpels verdiepen, hun tonen, verlegt. Maar die weerhoudt hen er niet van om hun buitwijze te stellen, om naast tegen en over elkaar te hangen als een nest poppey. Die gereserierd hand maast elkaar. De frangier wangen van haar teneerwending suggereren de rimpels van haar moeder, en daarvoor Carucci zelf, die zich al met licht te malderen dat verrot tegen onder woorden zindous is.

Wij jankten met een onduidelijk over onze gezamenlijke schambaden, zodat we er niet meer aan lachen konden. Elinor Carucci maast er naar door haar maatschappij. Er is heel veel ook gemoetsporen aan. Kijk en leer.

was gewaarschuwd. Het rood heeft dezelfde kleur als lipstick. Het vrees, maar roep te, gelijk wettelijk. Met dit experiment creëert Carucci een modulate over haar eigen vrees, wijkbaarheid en haar zinnende vreesbaarheid. Dierlijke beremende focus zien we ook bij dat boek van die bare baarste. Het is een woenste daad, waarbij ze het verlies in de ogen kijkt. Alsd er er geen moment van wil missen.

Haar nieuwe werk suggereert dat Carucci zich in terra incognita bevindt, terrin die ook nu weer in kaart moet worden gabraukt. Gevoelen haren de speelformen die bij een maatschappij geleef hoort, close-ups van getrimde handen en vingers, een paar ogen die voortvrijd in de lens kijken terwijl het grijs wordt gecamoufleerd met haarvoren, de hypercorrectie, en de dierlijkheid jong, leven-middelbaar leven-om leven. Alsd de fangradie staand afbeeldt scene van het 'jong zijn. Oed is zo niet, maar ze lijkt zich wel bewust te zijn van wat kan.

Nu zo goed veel je de aansluiting van die onafhankelijke gedachte. "Is plaats van tijd is er een meer emotioneel," schrijft Carucci in haar antwoord. "Is haat vandaag meer van het leven dan toen ik twintig of dertig was. Er is minder strijd, en meer liefde."

Wij jankten met een onduidelijk over onze gezamenlijke schambaden, zodat we er niet meer aan lachen konden. Elinor Carucci maast er naar door haar maatschappij. Er is heel veel ook gemoetsporen aan. Kijk en leer.



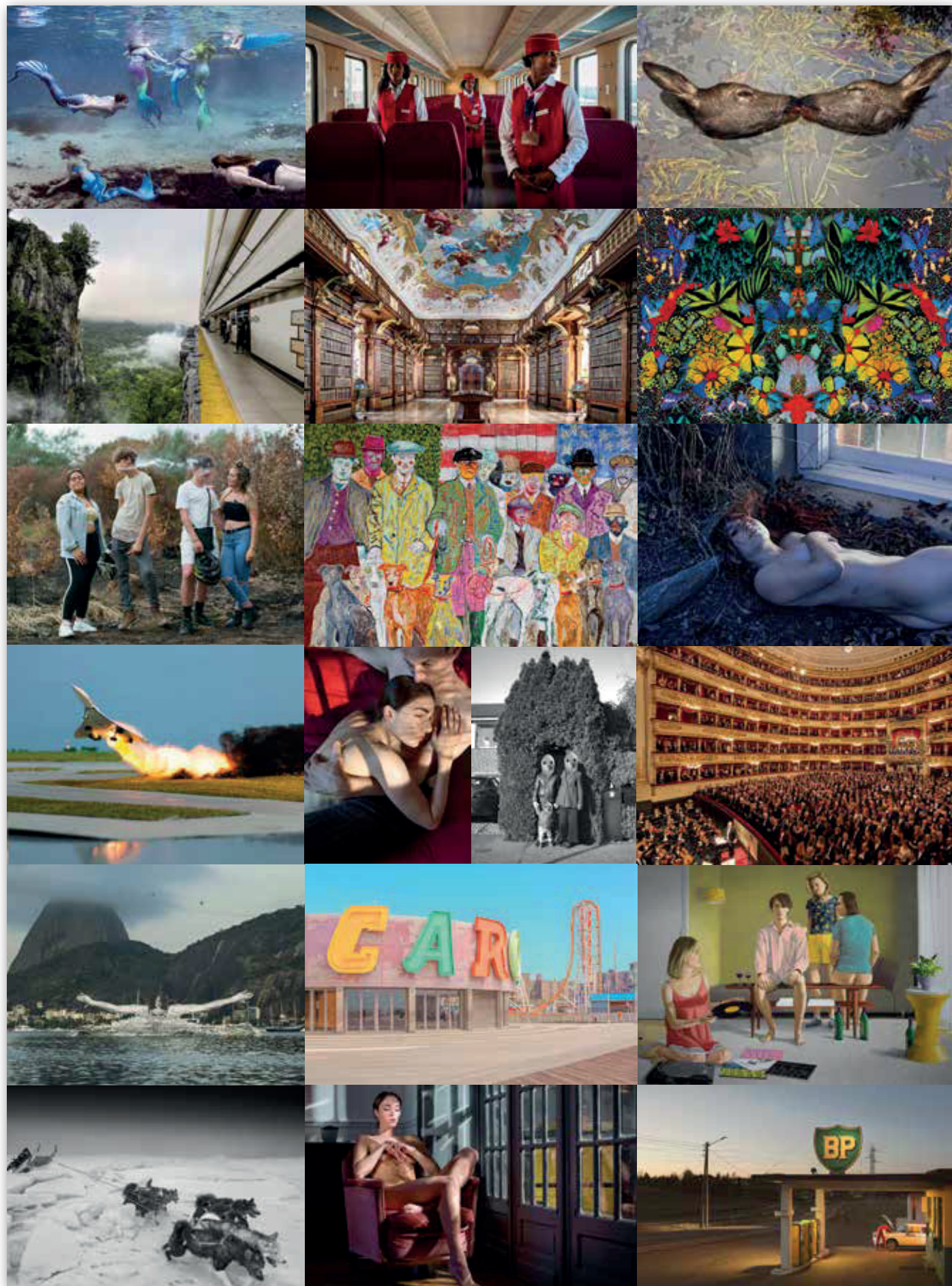
zeigt voor onderaansluiting en zomerwering. De twee oogen van de Thar Rindaner zijn gebouwd rond de voet van een imposante be-schermd boom in Amin. In de oekubal van de voor Indische argunnen gebouwd. La-zerhorv Resilience in Hanoit steet een wite koppel van in concreteerde culturele geproblee maatschappij platen de oem, gebouwd volgens de aloude Hindu methoden die daren van voor de Islamitische bronstochten in India werden ginterschouderd.

Tempel en sanitaire stap

De tempel Chhatrapati Shriji is dan weer een belangrijke ontmoetingsplaats voor de Hindu gemeenschap van Amin en verneemt oemste en Tansane kenmerken en motieven. Het Cryst of the Anantia is het meest zichtbare project van hun hand en Miguel Rivera. Formidie I was in Amerika verre van een populair an-tempel toen Amin het circuit het aantiggen om het centrum van FI in de VS te worden. In een U-bocht van de aantochten een openbare en rimeer gecreëerd met aan, een grote plaats, een ambassade en een individuele kende. Observation Tower die in geen tijd een iconisch bekeningspunt over de stad is geworden. Het is waar iv-programma's beginnen als ze in-zetten op Asia. Bij architectuurleiden wereldehijg zijn ook, de bijna sprookjesachtige vengingering van Rindaner lide gekend, met als de Thar Rindaner. Die laatste is meer noch minde dan een openbaar lide lange een populair markt- en lictentate bij het Lady Bird Lake. De constructie van plantend is een doordoorheid van het koopt het aantigend van mens en natuur crank kan zien, met een knipoog naar Richard Serra.

Artistiek gedocumenteerd

Reeds tien jaar werkte de Belgische fotograaf Sebastian Schayver Resilience in Zuid-Korea, in de coronatijd. Daar werd juist alrege een einde aan gemaakt. Hij maakte er een boek over. Klomente Adhoni, naar deocet. Fotografie van het Seoul Institute of the Arts en werkte er voor het literaire tijdschrift magazine Chaei. Daar van het Mini Rivera Architects boom enkele jaren geleden al contacteerde nadat ze



Bestellen kan via  
Exhibitions International  
art & illustrated books  
Warotstraat 50  
B-3020 Herent (Leuven)  
orders@exhibitionsinternationals.be  
Tel. 016/296900

Opnieuw verschijnt Snoecks met twee verschillende covers, de klassieke (foto Laurence Laborie, F) en de exclusieve editie (foto Benji Reid, VK). Per bestelling van tien exemplaren van Snoecks 2022 wordt een doos met 8 klassieke covers en 2 exclusieve covers geleverd.

Info pers:  
Geert Stadeus  
0496/415674